

Веровање у Божије Књиге

[Српски – Serbian – صربي]

Мухаммед б. Ибрахим ет-Тувејџири

Превод: Фејзо Радончић

Ревизија: Љубица Јовановић

2014 - 1435

IslamHouse.com

الإيمان بالكتب

« باللغة الصربية »

محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة:

فيزو رادونشيش

مراجعة:

ليوبيتسا يوفانوفيتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Веровање у Божије књиге

Веровање у Књиге је чврсто веровање без имало сумње да је Аллах (Бог) Узвишени објављивао књиге својим посланицима како би биле упута људима. У њима се налази стварни Аллахов (Божији) говор у који нема нимало сумње.

Постоје књиге чија су имена споменута, а има и оних чија имена и бројно стање познаје само Аллах Узвишени.

Број небеских књига које се помињу у Кур'ану

1. Ибрахимови листови (Абрахам), мир над њим.
2. Теврат (Тора) који је објављен Мусау (Мојсије), мир над њим.
3. Зебур који је објављен Давуду (Давид), мир над њим.
4. Инџил (Нови завет) који је објављен Исау (Исус), мир над њим.
5. Кур'ан који је преко Мухаммеда, мир над њим, објављен свим људима.

Пропис веровања и пријашње Божије књиге и рада по њима

Верујемо да је Аллах (Бог) објавио те књиге, верујемо у оно што је од њих пренесено исправним путем, догађаје које Кур'ан о њима спомиње, као и догађаје и прописе који нису измењени. Радимо по прописима из тих књига уколико нису докинута и прихватамо их са задовољством.

У књиге чија имена не знамо верујемо општенито, као што Узвишени каже:

Посланик верује у оно што му се објављује од Господара његова, и верници – сваки верује у Аллаха (Бога), и анђеле Његове, и књиге Његове, и посланике Његове: „Ми не издвајамо ниједног од посланика Његових.“ И они говоре: „Чујемо и покоравамо се; опрости нам, Господару наш; теби ћемо се вратити.“¹ (Кур'ан - поглавље Ел-Бекаре, 285.)

---

¹ Када се мисли на веровање у анђеле, посланике и књиге, мисли се на веровање у њихово постојање, признавање, слеђење и поштовање. Никако се не мисли на њихово обожавање или упућивање било какве молитве њима – анђелима или посланицима -то је апсолутно забрањено, и они то од нас никад нису тражили и ми за то немамо никаквог доказа. Само се Бог обожава и Он једино заслужује обожавање, и Њему ништа није слично.

Све претходне књиге, попут Теврата (Тора – Стари завет), Инцила (Нови завет), Зебура и других књига су дерогиране објавом Кур'ана, као што Узвишени каже:

А теби објављујемо Књигу, саму истину, да потврди књиге пре ње објављене и да над њима бди. И ти им суди према ономе што Аллах објављује и не поводи се за прохтевима њиховим, и не одступај од Истине која ти долази. (Кур'ан - поглавље Ел-Маиде, 48.)

Пропис књига које се налазе код следбеника Књиге

Књиге које се налазе код људи, а које се називају Тора или Јеванђеље није исправно у целости приписивати посланицима којима су објављене, јер оно што је у њима је измењено, као што је случај са приписивањем детета Аллаху (Богу) и сматрање Исаа (Исуса), мир над њим, божанством, те описивање Створитеља онако како што Му не приличи, као и

Обожавање било чега другог у било којем смислу је највећи грех и највећа неправда и онај ко то чини и на томе умре, а није се покајао и вратио се обожавању Аллаха – Узвишеног Створитеља, тај се сматра неверником и највећим несретником и он никад из Пакла неће изаћи, у њему ће вечно остати.

оптуживање посланика за одређене поступке које нису радили. Зато је обавеза да се све то одбаци и да се верује само у оно што су Кур'ан и хадис (веродостојне предаје од посланика Мухаммеда, мир над њим) потврдили.

Када чујемо да нам следбеници Књиге преносе информације из њихових светих књига, не треба ни да верујемо у њих, а ни да то одбацимо, него ћемо казати: Верујемо у Аллаха, и верујемо да је Аллах слао посланике и објављивао књиге. Па ако је оно што говоре истина, нећемо одбацивати, а ако је лаж, одбацићемо.

Статус јудаизма и хришћанства

Једина истинита вера у коју су позивали сви веровесници је ислам, а све поред тога је неисправно.

Узвишени каже: *Аллаху је права вера једино – ислам. А подвојили су се они којима је дата Књига баш онда када им је дошло знање, и то из међусобне зависти. А са онима који у Аллахове речи не буду веровали Аллах ће се брзо обрачунати.* (Кур'ан – поглавље Али Имран, 19.)

Тако да јудаизам и хришћанство нису небеске вере и није их дозвољено приписивати Исусу и

Мојсији, јер су оне настале неколико столећа након њиховог посланства.

Јудаизам и кршћанство су измишљење вере, испуњене разним лажним информацијама, изменама и неверовањем које се супроставља узвишености Створитеља, Његовим именима и својствима. Његова исправна вера је само ислам. О томе Узвишени каже: *А онај који жели неку другу веру поред ислама, неће му бити примљена, и он ће на ономе свету настрадати.* (Кур'ан – поглавље Али Имран, 85.)

Сви посланици су позивали у ислам и то је вера којој се треба предати, а све друго мимо ње је неисправно. Узвишени каже: *Они говоре: 'Будите јевреји, односно хришћани, и бићете на правоме путу!' Ти реци: 'Не, ми смо вере Ибрахимове (Абрахамове), који је исправно веровао; он није никога Аллаху равним сматрао.* (Кур'ан – поглавље Ел-Бекаре, 135.)

Јевреји и хришћани нису верници, они су многобошци, они на које се Аллах (Бог) расрдио и који су залутали. Зато је свима њима, а и другима обавеза да прихвате ислам као веру и да поступају по његовим правилима.

Узвишени каже: *Па, ако буду веровали у оно у што ви верујете, на Правоме су путу; а ако главе окрену, они су онда само инације и Аллах ће те сигурно од њих заштитити, јер Он све чује и све зна. Аллах је нас упутио, а зар има лепше упуте од Аллахове? Ми се само Њему клањамо.* (Кур'ан – поглавље Ел-Бекаре, 137-138.)

Аллах Узвишени је указао на то да Ибрахим (Абрахам), као што није био многобожац, тако није био ни јевреј ни хришћанин, што указује да су то две неисправне вере које су измишљене након њега. Узвишени каже: *Ибрахим није био ни јевреј ни хришћанин, већ прави верник, веровао је у Бога једнога и није био идолопоклоник.* (Кур'ан – поглавље Али Имран, 67.)

Пропис веровања у Кур'ан и поступања по њему

Кур'ан је последња књига која је објављена последњем посланику, Мухаммеду, мир над њим, и представља највећу, најпотпунију и најбољу књигу коју је Аллах објавио. У њој је појашњење за све, као и упута и милост за богобојазне.

То је најбоља књига, објављена најбољем посланику, преко најбољег мелека (анђела Гаврила), најбољој заједници која се икада појавила и на најбољем и најјаснијем језику.

Кур'ан је књига о једноћи Створитеља и веровању у Њега, књига која позива Аллаху, књига упуте знања и прописа, књига у којој су многе награде за добра дела. Већина људи је чита како би зарадили те награде, а немарни су када је у питању њихов однос наспрам циља због којег је објављена. Богослужење је читање Кур'ана, размишљање о његовим знаковима, као и рад по њему.

Сваком појединцу је обавеза да верује да је Кур'ан објављен од Аллага, и да ради по његовим правилма као и то да се окити лепим особинама у које он позива. Аллах не прима ни једно дело које је урађено по неком другом верозакону мимо Кур'ана. Узвишени Аллах је гарантовао да ће га сачувати од било каквих измена или допуна.

У Кур'ану је Аллах казао: ***Ми, уистину, Кур'ан објављујемо и заиста ћемо Ми над њим бдети!*** (Ел-Хиџр, 9.)

И казао је: ***И Кур'ан је, сигурно, објава Господара светова; доноси га поверљиви Цибрил (анђео Гаврило) на срце твоје, да опомињеш на***

јасном арапском језику. (Кур'ан – поглавље Еш-Шу'ара, 192-195.)

Упуте које садржи Куран

У Кур'ану је појашњење свега и оно што се у њему налази, или је обавештење о нечему или наредба да се нешто чини односно напусти.

Обавештење се дели на две врсте:

1. Обавештење о Створитељу, Његовим особинама, именима, поступцима и речима.

2. Обавештење о створењима, попут небеса, Земље, Арша (Престола Аллаха Узвишеног), човека, животиња, неживе природе, биљкама, Раја, Пакла, посланика, веровесника, њихових следбеника и непријатеља, као и награде и казне која их чека, а и многих других обавештења.

Наредба да се нешто чини односно напусти је кроз Кур'ан споменуто на следећи начин:

1. Наредба да се само Аллаху богослужење чини и да се буде покорно посланицима, као и поступање по ономе што нам је наређено попут обављања молитве- клањања, поста и сл.

2. **Забрана свих видова многобоштва и наредба да се клонимо онога што нам је Аллах забранио попут камате, блуда и др.**

Највеће од свега овога јесте спознаја Аллаха Узвишеног. Највећа наредба јесте да се спозна једнобоштва - значење речи „шехадета“², а највећа забрана јесте забрана неверства и многобоштва.

Највећа молитва је: „Упути нас на Прави пут.“ Аллаху припада хвала и захвала, и из своје добротe Он је послао посланике, а нама је послао најбољег од њих и објавио нам најбољу од свих књига, те нас учинио најбољом заједницом.

Аллах Узвишени каже: *Аллах објављује најлепши говор, Књигу сличну по смислу, чије се поруке понављају, због којих подилази језа оне који се Господара свога боје, а када спомене име Аллахово, које њихове и срца њихова се смирују. Она је Аллахов Прави пут на који Он указује ономе коме Он хоће; а онога кога Аллах остави у заблуди нико на Прави пут неће моћи упутити.* (Кур'ан – поглавље Ез-Зумер, 23.)

---

² Шехадет – Сведочење- а састоји се из сведочења да нема другог истинског бога који заслужује обожавање осим Аллаха, и сведочење да је Мухаммед Божији посланик и Његов роб.